

# TAPOLCZAI LAPOK

EZELEŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Előfizetési árak: Egész évre 12 korona, fél évre 6 korona, negyed évre 3 korona. • Hirdetések milliméter számítás szerint. Egy hasábos milliméter-sor egyszer közölve 10 fillér, többször beiktatva egyenkint 8 fillér. • Nyilt-tér petisoronként 1 korona. • A kiadóhivatal interurban telefonja 84. szám. • Megjelenik minden vasárnap reggel.

## Küszöbön a tavasz

a gazdaember munkaideje. Komoly nehéz idöket élünk, amikor minden egyes ember kötelessége, nemcsak annyit termelni, amennyire magának van szüksége, hanem miként a multban, úgy most is, sőt most fokozott mértékben kötelessége mindenkinek úgy termelni, hogy minél többet juttathasson a köznek, hogy biztosítsuk magunknak azt az eredményt, amely hadseregeink, fiaink vétezsége folytán megillet minket.

Mindenkinek kötelessége ma nemcsak annyit dolgozni, a mennyit békében dolgozott, hanem fokozott munkával, fokozott eredményt elérni.

A lelkesítő felhívást, mint a multban, úgy az idén is ismétjük. S ha erre valaha, úgy a háboru ideje alatt, az idén legidősebb a lelkesítés, mert a viszonyok súlyosbodtak, a terhek nagyobbak lettek, a küzdelem nagyobb kitarást kíván.

Nem szabad tehát ebben az országban egy kéznek sem pihenni, amely dolgozni tud és nem szabad egy négyzetméternyi földnek sem parlagon heverni, ha azt meg lehet munkálni.

És nemcsak saját földjének megműveléséről kell ma mindenkinek gondoskodnia, nemcsak saját munkáját kell mindenkinek elvégeznie, hanem ha szükség van rá, és saját ideje megengedi, akkor a szomszédnak is segíteni kell. Egyesült erővel, jóakarattal párosult hazafias összetorlással, habár megfeszített munkával, mégis megtudunk felelni, letudjuk küzdeni az idök szülte nehézségeket.

A földművelésügyi miniszter e kérdés fontosságát megillető alapossággal elkészített rendeletet is küldött a földek megműveléséről a törvényhatóságoknak. E rendelet szerint: földnek nem szabad megműveletlenül maradnia, ezért a törvényhatóságok első tisztviselőjének felhatalmazást is ad a miniszter, hogy a földek megművelésénél és a mezőgazdasági munkálatok elvégzésére *mindenkit felhasználhat, aki csak itthon van.*

És mi hisszük is azt, hogy a miniszter felszólalásának meg lesz a hatása. A mai idökben nem szabad senkinek a saját

érdekét a köz érdeke fölé helyezni.

Törhetetlen a hitünk, hogy nálunk megéri mindenki az idök hívó szavát. A háború fegyveres győzelme már is a mi részünkön, a gazdasági küzdelem nehézségeit is sikerült eddig legyőznünk, de még e téren szívós kitarásra van szükségünk. E kitarásunk dönti el a jövőt, ez fogja eldönteni a győzelem másik részét, a gazdasági győzelmet. Fiaink, apáink, testvéreink a frontokon nyertek diadalmas győzelmet, nekünk tehát itthon a gazdasági háborút kell megnyerni; — akkor nem hiába hoztunk annyi drága véraldozatot, akkor nemsokára el fog jönni egy szebb kor, az a kor, amelyben minden tevékenység áldást jelent, amely a béke és a szeretet korszaka lesz.

## Ismét rekvirálnak.

Ismeretes olvasóközönségünk előtt az, hogy a rekvirálás nem járt a kívánt és óhajtott eredménnyel. Ismeretes az is, hogy az egyik megye területén más adagok voltak megállapítva, azszertint, gabonatermelő volt-e a vármegye, vagy nem. Például Zalamegye sokkal rosszabb helyzetben van, mint Somogy, ahol a kivetett kontingens beszolgáltatásához nem kellett oly szigorú leszállítással élni. Most ez megszünt, — de igen nagy árat fizetünk érte. Az egyöntetűség kedvéért: leszállították az adagokat. Igaz, hogy erre az ellátatlanok és a hadsereg ellátásának parancsoló szüksége volt az indok.

Az új fejkvótákat itt közöljük:

A 15 évnél idősebb őstermelő férfimunkások részére havonként és fejenként 13 kg. gabona, illetve az ennek megfelelő lisztmennyiség, 10-20 kg. tartható vissza.

Egyéb őstermelők, illetve őstermelőknek egyéb családtagjai, valamint azok részére, akik szabályszerű vásárlás útján látták el magukat, havonként és fejenként gabonában 9 kg., vagy ennek megfelelő liszt 7-02 kg.

A hatósági ellátásban részesülő lakosság részére — ideértve a városi lakosságot is — legfeljebb 6-6 kg. liszt szolgáltatható ki.

Az ipari munkások, továbbá a vasuti és hajózási vállalatoknál, valamint a posta és távírdánál alkalmazott altisztek és munkások által fejenként fogyasztható mennyiség megállapításáról később történik rendelkezés.

Az állatok ellátására legfeljebb a következő takarmánymennyiségek vehetők számításba:

Igáslónak, azokban a gazdaságokban, amelyekben békében is szokásban volt az abrakolás, csak

a nehéz gazdasági munka idejére, legfeljebb azonban három hónapra, napi 14 kg. szemestermény (zab vagy tengeri) egyéb állandóan nehéz munkát végző és hidegvérű nehéz lónak a gazdasági év hátralevő idejére legfeljebb napi 2 kg., ménlónak havi 80 kg., 1 éven alóli csikónak pedig havi 45 kg.

Egy és fél éven aluli borjunak a gazdasági év hátralevő idejére 25 kg., hágóbikának a hátralevő időre 50 kg. zab vagy tengeri, de csak akkor, ha a gazdaságban fedeztetésre tényleg használtatnak.

Fejőstehenek takarmányozására csak akkor hagyható vissza a hátralevő egész időre legfeljebb 200 kg. tengeri, ha az illető gazdaság által termelt tej a közfogyasztás céljaira szerződéssel le van kötve.

Tenyészkanak a hátralevő időre összesen legfeljebb 50 kg. de csak akkor, ha a gazdaságban tenyésztésre tényleg használtatják;

tenyészkocának, kizárólag ha már hasas vagy fias, a hátralevő időre összesen legfeljebb 60 kg. tengeri; a szaporulat nevelésére pedig összesen legfeljebb 40 kg. árpa.

A közfogyasztásra lekött és már beállított sertéseket, kivéve a saját szükségletre szolgáló szabályszerű, még be nem fejezett házi vagy gazdasági hizlaláson kívül új sertéshizlalásra, illetve sertések ellátására visszatartott mindennemű szemes-takarmány teljes egészében rekvirálandó.

A hizás foka a rekvirálandó mennyiség megállapításánál szigoruan elbirálandó és minden már beállított sertésre teljes kihizlalásáig legfeljebb havi 100 kg. vehető számításba.

Süldőknek a hátralevő időre süldőnkint legfeljebb 10 kg. hagyható vissza;

báránnyak részére 40 napra összesen báránnyonként legfeljebb 4 kg. vehető számításba.

Baromfiak eltartására csak ocsu hagyható vissza.

Oly orth. izraelita háztartások részére, amelyek igazoltan csak libaszirt használnak, családtagonként fél libát, háztartásonként azonban legfeljebb négy libát számítva, egy-egy liba kihizlalására 15 kg. tengeri hagyható vissza.

Semmi szín alatt sem lehet helye szemes termény visszahagyásának ökrök, hizómarhák és oly tehének eltartására, amelyeknek teje a közfogyasztás céljaira lekötte nincsen, továbbá 1 éven felüli csikók, öszvérek, szamarak, kosok, juhok, ürök, kecskék, maglósertések, sovány sertések és baromfiak szükségletére.

Ki emellettik továbbá, hogy a felsorolt egyéb állatnemeknél is csak a gazda rendes és a gazdaság üzemi méreteinek megfelelő állat állományba vehető figyelembe és ezeknek a mennyiségeknek a visszahagyásánál is mérlegelni kell, hogy nem rendelkezik-e a birtokos egyéb erő vagy szalástakarmányművel (burgonya, répa, répaszelet, korpa stb.)

## A bor jó konjunkturája.

Az elmúlt héten a borárakban örvendetes emelkedés állott be. A nagy kereslet következtében az árak megszilárdultak és ma a legközönségesebb borért is 5 koronát kérnek és adnak meg.

Igen nagy számban keresték fel vidékünk kormcsárosok, de különösen sokan, borkereskedők és bizományosok. A sok idegen megjelenése a láthatáron a legjobb bizakodással töltötte el a gazdákat, kik közül pedig sokan megbánták, hogy az ősszel nem adták el termésküket a 450 korona körül mozgó árakon. De ismét bebizonyosodott, hogy csak várni kell az eladással, mindennek eljön a maga „jó” ideje, mint mondják: a jó konjunkturája.

A jó konjunktura a borra pedig nem az, hogy a fogyasztás emelkedett, az emberek alkoholisták lettek, — hanem a lepárlás. Az idei bor nagy átlagban 11-12 fokos, tehát 4-5 liter elég belőle normális erősségű konyak előállításához. Egy-egy millió hektoliter borból képesek volnánk legalább kétszáz ezer hektoliter kiváló minőségű párlatot készíteni. A konyakipar nagyarányu fellendüléséhez szóval a nyersanyag bőven meg van és annak minősége ily műveletre ezt az idén kiválóan praedestinálja.

A bor kétségtelenül drága és a termelők az árból nem hajlandók engedni, tehát a borpárlatnak aránylag még drágábbnak kell lennie, hogy a jelentékeny adó- és termelési költségek ellenére is érdemes legyen vele foglalkozni. A konyak ára nincs maximálva s így ennek piaci árát csak a vásárlók fizetési hajlandósága és a fogyasztók részéről megnyilatkozó kereslet szabályozzák. Kereslet pedig igen nagy.

A külföld, a jelen pálinkainséges világban nagy mennyiségek átvételére alkalmas. Ez a körülmény állott a pénzügyi kormány szeme előtt, midőn az ipari és mezőgazdasági szeszgyáraknak külföldi kivitelre szánt borpárlat készítésére engedélyt adni hajlandónak nyilatkozott. Mennyire kapott ezen a kínálgató alkalmon az érdekeltség, igazolja az a körülmény, hogy alig néhány hét alatt kétszáz pályázó másfélmillió hektoliter bor lepárlására kért engedélyt.

Az események csodálatos csoportosulása folytán tehát a tavalyi, elég nagy bortermeés és annak jelentékeny ára a borból olyan tényezőt csinált, milyennek még magunk sem képzeltük soha. A borkészlet ezidőszertint oly nagy az országban, aminő évtizedek óta nem volt soha a tavaszi szezon küszöbén és árának jelen színvonalon tartása nemcsak a termelők és a raktáraikat drágán kiegészítő kereskedőknek az érdeke, hanem elsőrendű finánciális érdek is.

Ma az az ország a legszerencsésebb, melynek valami olyan áruban van feleslege, amit más államok szivesen magukhoz válna-

nának. Országunk ma rendelkezik ilyen áruval, amiben feleslege van, és ez: a bor. És az nekünk egészen mindegy, hogy milyen minőségben kerül kivitelre: ha mint konyak, ha mint likőr, a fő az, hogy a termelők jó áron tudják értékesíteni készleteiket és így gazdagodnak — az ország.

## Az első hely.

Igen tisztelt Szerkesztő ur, ismét bátor vagyok soraimmal felkeresni, mert hogy a multkor oly szives volt és csacska asszonyi megjegyzéseimet közölte b. lapjában.

Lássá, nem jó az asszonyokkal elkezdni. Mihelyt komolyan veszik őket, kész veszedelmek. Mondhatnám, hogy vesélyeztetik a régi társadalmi rendet, melyben oly bájosan és kedvesen voltunk oda állítva a férfiak mellé, mint névtelen szereplők. Csak így: Férj János és neje. Ma egy kissé másként van. Például: Férjné Hangos Emma.

És ez a változás nem csak azt jelenti, hogy a névjegyek másként készíthetők, hanem azt is, hogy a szerepek mások. Egy kissé többek vagyunk, többek lettünk, a szenvedés árán. A parasztasszony azért, mert a vagyont, az ura nélkül is szaporította, megnövelte. Ők az emelkedésüket ruházkodási és testi szükségleteik emelésében fejezik ki: „Kerestünk, tehát költünk is magunkra annyit, a mennyi jól esik.” Az uri osztály asszonyai, kik lélekben szenvedték meg a háborút, ebben nemesedtek is — többé, nagyobbá, magasabbá, mint voltak.

Ebből a szempontból kell megítélni minket, cselekedeteinket, — a férfiaknak. Mikor a nyilvánosság előtt szólunk, az a tudat vezet bennünket, hogy vagyunk valakik, mert tudjuk, hogy *lettünk* valakik, ha mindjárt sokan kétségbe vonják is ezt.

Az öntudatunk erősebb, mintsem gondolnánk. Kik megszoktuk, hogy mindenre igent mondjunk, van most már ítélletünk arra is, hogy azt tudjuk mondani, nem. Sőt bátrak vagyunk, még az újságban is, társadalmi dolgokkal foglalkozni, mondjuk most, az első helyen.

Méltóztassék megbocsátani a Vörös-Kereszt szombatesteri kabaré-járól majd beszámoló krónikásknak, hogy így elhalászom előle az első hely témáját, de gondolom, fog még ő találni más horogra érdemes dolgot is.

Ugy van kérem, hogy jegyet akartam venni az előadásra. Még hozzá, társadalmi pozícióhoz illően első helyet. A könyvkereskedésben azt mondták, hogy nehezen kerül már az első sorokban, mert már lefoglalták. És azt is mondták, hogy a jegyeladásról lemondanak, mert nem tudják igazságosan elosztani a helyeket.

Tényleg, a kórházban kaptam meg egy csinos zászlóstól, nagy előzékenységgel: — „a nagyságos asszonynak ezt a helyet tartottuk fenn.” És én, a nagyságos asszony, egy kissé meg voltam sértődve, mikor megnéztem a jegyet és láttam, hogy az az ötödik sorban van.

Nem azért érzem magamat megsértettnek, mert az ötödik sorba kerültem, hanem, mert tudom, hogy milyen világ van. Sőt nem is vagyok már sértődött, hanem egyszerűn mulatok a törtétesen az első sor után.

Mert úgy van, hogy nagyon sokan, kik szegények voltak és tudatlanok, mostanában meggazdagodtak és ezzel azt hiszik, tudókká is lettek. És mi sem természetesebb

előttük, minthogy ez adódott alkalmat felhasználják annak kimutatására, hogy igenis így van. És nem sajnálják a 8 koronát, annyi az első hely ára, hogy megvegyék maguknak „az új társadalmi pozíciót.”

A demokrácia napjaiban ugyan ezt nem szép fölemlgetni, de azt hiszem, hogy ez az új rend nem törölte el az emberi tulajdonságok jeles sorából a szerénységet.

Mert azt éreznie kell minden törtetőnek, hogy hiába váltja meg, a pénze egy két koronájával, az első sorban ülhetést, ezzel csak az egyforma jogot dokumentálja, de nem a teljes egyformaságot.

Sőt ugy is történhetik, hogy ha ez állandósul, a negyedik és ötödik sor lesz az elegáns, ha oda ülnek azok, kiknek helyesen az elsőben volna helyük, csak kiszorítottak.

Nem szándékom és nagyon sajnálnám, ha az volna felszólalásom eredménye, hogy a kis városunkban, melynek minden tagjára szükségünk van ilyen alkalmakkor, harag lenne. Ez nem lehet a céloim. Feladatomban csak azt tartom, rámutatni arra, hogy a legszebb emberi tulajdonságok egyike, a szerénység.

Akármielyik sorban ülök, csak az vagyok, ami. És ez vonatkozik én rám is, aki meg voltam sértődve, mert csak az ötödikbe kaptam helyet és vonatkozik arra is, ki az első sorba törtétt.

Remélhetőleg egyőnk sem érzi azért tulságos kellemetlenné a helyzetet — a szomszédságokat. És egész bizonyos, hogy mindegyőnk mégis a helyén ül.

Emma asszony.

Igaz, nincs szerénység az emberekben. Mégis ilyenkor jó, hogy így van. Mert a nagyravágyást meg lehet adóztatni — borsós helyárakkal. — És ebből a szempontból nincs kifogásunk a törtétes ellen. A másik szempontból, a társadalmiból, megítélve a dolgot, nem tartjuk ujnak az Emma asszony felszólalását, de arra érdemesnek, hogy a jellemek csiszolása érdekében, lapunkban foglalkozzunk vele.

Szerk.

A tapolczai kir. járásbírószágtól.

### Arverési hirdetmény.

166—tkv. 1918. szám.

Kecskés József és neje Kocsis Karolin és Németh Joachimmé szül. Takács Erzsébet telekkönyvi tulajdonosok együttes kérelme alapján a tulajdonközösség megszüntetése céljából a tapolczai kir. járásbírószágtól területek fekvő Nyírad községben s a nyírad 1335., sztykben 275., 278., 281., és 585. hrsz. ház udvarral, pajta szerűskerttel, házi kert és káposztáskertből álló ingatlanokra egészben és együttesen 304 korona kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1918. évi március hó 18-án d. e. 9 órakor

fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanokat a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adhatók el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár 20%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kikiáltásnál letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kikiáltótnak átadni és az arverési feltételeket aláírni (1881: LX. t.-c. 147., 150., 170. §§.; 1908: XL. t.-c. 21. §.).

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígért, senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százalékát az általa ígért megállapított bánatpénzt az általa ígért ar ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908: XL. 25. §.).

Tapolcza, 1918. évi január hó 26 nap.

Dr. Ruff Jenő s. k.  
kir. járásbíró.

Bakonyi  
kir. tkvvezető h.

## KENYÉR.

Asszony ül a piaci deszkán, mellette két gyermeke. Kosár van előttük, a kosárban szép fehér kenyér és kívánatos füstölt hus, s három stanecliban, oly megszokottan, a hadiliszt. Izlik a tizórai, irigylük is azok, kiknek nem kerül. Egy asszony nem is tudja szó nélkül megállni és kérdezi: lelkem, maga ezt a szép kenyeret csak nem hadilisztból sütötte? ... A kérdést felelet követte, gorombaság gorombaságot, de bizonyossá lett, hogy az asszony nem jár az igazság útján.

Verekedés lett a dologból és gondolom, már bíró előtt is voltak ők, kik összeveszték a — kenyéért. És az is bizonyos, hogy az irigység volt az uszító és nem az igazságosság. Maga a kenyér volt a csábító, mely ott kellette magát az asszony kezében, meg a kosárban, mikor annak szerényen meg kellene huzódnia.

Nem volt mindig így. Volt idő: egy század, évtized, mikor a kenyér nem jelentette azt, amit ma. Volt idő, mikor a kenyér a szegénység szimbólumaként tekintődött a gazdagok előtt. És ma a sok kenyér: maga a gazdagság. Volt úgy, hogy büntetés volt a börtön, hol csak kenyeret adtak és nem pénzt. Ma sokszor bünt követnek el, hogy kenyérhez jussanak — a börtönben. Mának a büntetése: a sok pénz és a kevés kenyér.

Mi minden, lakói a földnek, minden munkánkért csak pénz, és pénzt kapunk és miként a börtönök lakói: egykor egyforma kis kenyeret. Büntösök vagyunk talán, véteztünk volna, hogy így oly történet lett számunkra a kenyér?

Története van a kenyérnek, mely most annyira kísért. Testvérgyilkos ösünk, Káin, hallotta az Úr átkát: — fuss a földről, fuss az én orcáim elől! Legyen ellenséged a föld és ne adjon ingyen kenyeret ...

Káin: az első gyilkos, az első elítélt ember, az első földönfutó, az első földműves, akinek úgy kellett a földből keserves munkával a kenyeret megszereznie, mert az Úr erre átkozta. Ő hagyta ránk a kenyértermesztés örökségét.

És a hitrege tanulsága mély értelmű A kenyér az, ami a testvérgyilkos hajlamokat ébreszti. Kenyér az, a miért egymást gyűlöljük: emberek embereket, nemzetek, nemzeteket. Kenyér az, a miért testvér, a testvért üldözi, szidalmazza, halálba keresi; a miért irigy, a miért lázadó, a miért hódító. Ez a kenyér.

Káin öröksége a miénk: a kenyérkereset és a testvérgyűlölet. Arra íteltettünk, hogy harcoljunk a kenyérré, arra íteltettünk, hogy keressük a kenyeret. Kevés lett az emberiség kenyere, a saját magunk hibájából. Óriási termékeny földterületek hevernek használatlanul, mert nincs hozzájuk vezető út; és most millió és millió ember ássa, turja a termésre szánt, de meddőségre kárthatott földeket. Ha ezt az erőt a műveletlen területek telkesítésére, a kikapott földek jobb művelésére fordítanák, megsokszorozódna az emberiség kenyere.

De a Káin öröksége a miénk: a kenyér az, a miért egymást gyűlöljük. Az emberiség milliói keltek harcra egymás ellen: — kenyéririgységből. Nemzetek irigyletek egymástól a mindennapi és most népek vézenek és szenvednek: — a mindennapi kenyérré.

A kenyér az: a miért van az irigy, a lázadó, a hódító. A kenyér a minden, a kenyér a baka is, mely azért köttetik. És most legfőbb gondunk a kenyér, miképp egykor Káin-

nak, ki íteltetett a bűn után: magadnak kelljen a kenyeret megkeresni keserves munkával. És Káin elültette az első szemet, az első lyukat ásta a földön ...

Korunk Kainjai sem mentek a bíró elé az igazságot: igazságot keresték a maguk sujtó kezében. Sok Ábel hever a földeken. Az ítélet a bűnök végtelenje fölött ismét elhangzott: és kevés a kenyérünk, mert letaroltuk egymás vetését ...

És mégis mindig a büntetés, a nyomoruság vitte előre az emberiséget: ha dolgozni kellett. Minden nagyszerű a romlásból született: minden jó a bűnből. A nyomoruság tanított önismerésre, a nélkülözés kutatásra, a pusztítás napjai az építés eszközeire. És a bűnös emberé, a Káiné a jövő: az élet.

### Arverési hirdetmény

171.—1917.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ennel közhírré teszi, hogy a tapolczai kir. járásbíró 17. Pk. II. 821. számú végzése által Marton Gáspár és fia végrehajtó javára Diszelben a 170. sz. házban 406 korona tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag foglalt és 800 koronára becsült 1 drb. tinóból álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladása elrendelvé, ennek a helyszínén, vagyis Diszelben leendő eszközösére

1918. év február hó 25 napjának délután 3 órája

határidőül kitűzték s ahhoz a venni szándékozók ennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Tapolczán, 1918. évi február hó 8

Kerkapoly bíró végrehajtó.

### Önkéntes árverés.

1918. évi március hó 3-án a Hoffer örökösök tulajdonát képező — Topler féle — szőlőket és szántóföldeket és pedig:

1. 984 □ öl Gyurcsok-szőlőt,
2. 4053 □-öl felsőszőlőt hajlékkal (berendezés nélkül),
3. 2081 □ öl horhói szántóföldet,
4. 1010 □ öl „ „ cserjést,
5. 3902 □ öl alsószőlőt hajlékkal (berendezés nélkül),
6. 1298 □ öl szőlőalatti szántóföldet,
7. 80 □ öl káposztáskertet

Szentbékállán, az öreghegyi alsószőlő hajlékában délután 2 órakor megkezdődő önkéntes árverésen a következő feltételek mellett el fognak adatni egyenkint.

1. A kikiáltási ár 10 százaléka bánatpénz fejében készpénzben vagy pedig óvadékképes értékpapírosban az árverés megkezdése előtt letendő; a kikiáltási ár □-ölenként 2. K.

2. Az örökösök fenntartják maguknak a jogot az ígéretek között szabadon választani, vagy, ha azok a várakozásnak nem felelnek meg, a tett ígéretek visszautasítani, mi által az árverés eredménytelennek tekintendő.

3. A vevő köteles a vételár felerészét (a bánatpénz becsújtása nélkül) 1918. év április 1-én, a másik felerészét pedig a szerződésnek az örökösök és árvaszék általi jóváhagyás után 5 százalékos időközli kamattal megfizetni.

4. A szerződés kiállítási, úgymint a tulajdonjog bekelezési kerési költségek, nemkülönben a vagyon átruházási illetékek a vevőt terhelik és egyedül általa fizetendőek.

5. A szőlőkben levő hajlékok a szerződés aláírásig, de legkésőbb 1918. év aug. 31-ig az örökösök használatára visszamaradnak.

Szentbékállán, 1918. február 10-én

A Hoffer-örökösök megbízásából

Lambert Vilmos

gondnok.

Használt, ónémet

hálószoba butor

megbízásból eladó Domonkos Ferenc asztalosmesternél, Gyulakeszi utca.

Mennyien r  
Ó Istenem. M  
el az embe  
nemzet, mind  
élti sóhajtár  
világ sóhajt  
betegek, a go  
hagyottak, az  
közök, a me

A földről  
felől szálling  
sóhajok: ó  
vége? mi les  
a föld váro,  
tele van a lev  
tel: vannak

Lehet, ho  
nem ismer  
koznak. Le  
visznek szem  
lehet, hogy  
könny és si  
az aggodás

Látjuk az  
dát szántott  
melyeket ké  
Látjuk an  
tekintenek  
kik türelem  
már semm  
aggodalmai

Mily nyu  
csak a jel  
napjainkat  
dalmakkal.  
mára utal  
istenek ser  
hitünk az  
melyben n  
az, ki av  
műveltebb  
fáradunk, t  
győzve, a  
váljunk: a  
korol fölöt

Ó miért  
napra? Ne  
eljön a na  
Miért jöve  
a mi felac  
a jövendő  
hogy éljün

Mi az é  
tek: picin  
árnyék kö  
dástoknak  
utján, las  
érünk az  
lépéseket

Miért is  
hiába. T  
magatoka  
cselekedte  
Ó mily ok  
az idő ka  
okot meg  
notok ke  
még azt

Csak v  
várnak.  
várnak:  
éve, meg  
akiknek  
jövendő  
hittel és  
sel és h

Mennyi  
vár. Me  
kik oly  
és ime  
szeretné  
megmor  
akkor is  
mindenk  
retteg.  
közik a  
gyógyit  
fogság  
megmor  
hogy é

Tele  
remény

# HIREK.

## Várás.

\*\*\*

Mennyien mondják most a földön: Ó Istenem. Mennyi sóhaj hangzik is el az emberek ajkáról. Minden nemzet, minden vallás, minden fajta élti sóhajnak most. Az egész világ sóhajt: a boldogtalanok, a betegek, a gondban ülők, az egyedül hagyottak, az emlékezők, az unatkozók, a merengők... mind.

A földről mindenünnen, minden felől szállingóznak, szállnak föl a sóhajok: ó Istenem, mikor lesz vége? mi lesz velem?... Tele van a föld váró, reménykedő emberekkel, tele van a levegő sóhajok rezgésével, tel: vannak a szívek rettegéssel.

Lehet, hogy a sóhajok, melyek nem ismernek országhatárt, találkoznak. Lehet, hogy bizakodást visznek szenvedőtől szenvedőnek, de lehet, hogy csak elszállnak és csak könny és sirás lesz belőlük, mikor az aggodás fojtogatja a szíveket.

Látjuk az arcokat, melyekre barázdát szántott a féltés, a szemeket, melyeket könnybe fűröszt a sirás. Látjuk annyi testvérünket, kik tekintenek a rémségek országába, kik türelmeszvetten nem hisznek már semmiben, csak a maguk aggodalmaiban.

Mily nyugodt volna életünk, ha csak a jelennek gondjait viselve, napjainkat nem keserítenek aggodalmakkal. A régiak a végzet hatalmára utaltak, melynek még az istenek sem állhatnak ellen; a mi hitünk az isteni gondviselésre int, melyben megnyugodhatunk. De ki az, ki a vallás intéseit követi? Minél müveltebbek vagyunk, minél inkább fáradunk, hogy szenvedélyeinket legyőzve, a jelentől függetlenekké váljunk: annál több hatalmat gyakorol fölöttünk a jövő.

Ó miért gondoltok annyit a holnapra? Nem látjátok, hogy úgy is eljön a nap, mely napra következnek? Miért jövedöntök rémlátással? Nem a mi feladatunk, hogy megformáljuk a jövedönteket, — a miénk csak az, hogy éljünk.

Mi az életünk?... mondom néktek: piciny lángocska, két végtelen árnyék között. Nincs értelme aggodástoknak, minden megy a maga útján, lassan, lassan minden oda érünk az árnyékhoz. Miért siettetitek lépéteket az öngyöttréssel?

Miért is szólok hozzátok, úgy is hiába. Ti azért csak kinnzátok magatokat töprengésekkel: ha így cselekedtem volna, másként történnék. Ó mily okatlan beszéd: visszahajítani az idő kerekét. Ó mily emberi: az okot magunkba keresni. Pedig látnotok kell, mily semmik vagyunk, még azt sem tudjuk, mire virradunk.

Csak várunk. Milliók és milliók várnak. Asszonyok, anyák, apák várnak: négy éve, három éve, két éve, meg egy éve. Várunk minden, akiknek volt multunk, hiszünk a jövedőben. Várunk bizalommal, hittel és sokan közülünk csüggedéssel és hiába.

Mennyi is az asszony, ki aggodva vár. Mennyi sokan vannak is ők, kik oly régen várnak a visszatérésre és ime még mindig várnok kell. Ó szeretnék minden itthonhoz odahajolni, megmondani a szót: higgyen. Higgyen akkor is abban, ami kedves neki, ha mindenki azt mondja is, amitől retteg. Higgyen addig is, míg találkozik az Elettel, mely eljön, hogy gyógyítson. Ó szeretnék minden fogságban sanyalódóhoz odahajolni, megmondani a szót: bizzon. Bizzon, hogy élhessen.

Tele van a föld váró emberekkel, reménykedőkkel. Mennyien állnak

is a parton és várják a hajókat és ó jaj, hány hajó nem tér vissza. Mennyi remény marad a semmiségben, mennyi hívó szóra nem jön válasz, mennyi várás lesz örök várás.

És mi mit tudunk mondani a máris siránkozóknak, a törtszívűeknek: a hiába váróknak? Csak vigasztalni tudjuk őket biztató szóval és mi is könnyezünk. A Sorsot emlegetjük, Istent és Végzetet: ki miben binni tud. Ó jaj, mennyit is emlegetik szerte a földön, hol most oly sok a szenvedés.

**A műkedvelő előadást,** a kórház javára, ma délután 5 órai kezdettel, megismétlik. Remélhetőleg közönségünk, melyek egy része az első előadáshoz nem tudott jegyet kapni, felhasználja az alkalmat és elmegy az előadásra, mely megérdemli a legszebb dicséretet. És mikor maga is szórakozik, koronával segíti a kórházunkat. — A szombat esti előadásról csak a jövő számunkban számolhatunk be.

**Közgyűlések.** Takarékpénztáraink ma tartják évi rendes közgyűlésüket. A Tapolczi Takarékpénztár délelőtt fél 10 órakor, a Balatonmelléki Takarékpénztár fél 11 órakor, a Tapolczi Takarékpénztár pedig délután 3 órakor tartja közgyűlését.

**A Máv. összes vonalain** február hó 22 től kezdve, a következő áruforgalmi korlátozás érvényes:

a) Minden hétfőn, kedden és pénteken szállíthatók a közszükségleti cikkek jegyzékében foglalt összes árucikkek; bor és üres boroshordók közte vannak.

b) Minden szerdán, csütörtökön, szombaton és vasárnap csak a közszükségleti cikkek jegyzékében foglalt egyes árucikkek, bor és üres hordók nem.

**A beszerzési csoport.** Senki sem érezte úgy a háborus nyomorúságot, a mérhetetlen drágaságot, mint a társadalom készfizetési munkásai: a tisztviselők. El kell ismerni, hogy a tisztviselők jalkiállításai nem találtak süket fülekre és az állam a lehetőséghez képest, némileg segített helyzetükön a háborus segélyvel. Sajnos, a legnagyobb jóakarát sem volt képes a tisztviselők sorsán valami nagyot lendíteni, mert a hallatlanul nagy és rohamos áremelkedésekkel a havonkinti fizetés rendezés sem volna képes lépést tartani. Nem marad más hátra, mint a tisztviselőket természetbeniekkel ellátni. Ezt az egyetlen helyes módot valósítják meg a beszerzési csoportok, amelyek a tisztviselők szükségletét olcsón és jól kielégíteni vannak hivatva.

Zalaegerszegben két ilyen központi beszerzési csoport van; Nagykanizsán és Zalaegerszegen. Ez utóbbihoz tartozik járásunk is.

Még a mult év nyarán megindult mozgalom eredménye, hosszas türelmes várakozás után a körülmények végre Tapolcza közalkalmazottai is megkapták a mult héten a zalaegerszegi központtól, az első szállítmányt. Nem nagy küldemény. Igazán nehéz munkája volt a tapolczi fiókcsoport intéző bizottságának, hogy az érkezett cikkeket igazságszeresen és méltányosan elossza. Az elosztás mégis, habár bizony kis adagok jutnak egy családtagra, megnyugvást keltett a csoport tagjainál, azzal a reménnyel, hogy a jövőben többször és más cikkekkal is ellátja a központ a vidéki tagjait. Hiszük, hogy a kezdet nehézségeinek legyőzése után, a csoport tagjai többször és nagyobb mennyiségben részesülnek élelmi és közszükségleti cikkekben, amelyek a kereskedelemben részben be sem szerezhetők, vagy megfizethetetlen drágák.

Mint halljuk, a csoport tagjai zsir és burgonyaszükségletét is összeirták — sőt fokozatosan, a népruházati bizottságtól, kedvezményes áron, teljes öltözetet és ruhaszövetet is kapnak.

**A legmesszebbmenő kedvezmények elnyerése** méltán indokolt a közalkalmazottaknál, kiknek nincs alkalmuk és módja az úgynevezett konjunkturát kihasználni, mint azt a társadalom más osztályai — tisztelet a kivételnek — legtöbbször az üzorrával határos módon ki is használják.

**Előadás időszzerű gazdasági kérdésekről.** A Magyar Gazdaszövetség a Tapolczi Takarékpénztár kérelmére, a gazdasági körzetébe tartozó közönségekben előadásokat tartat. A mult vasárnap dr. **Vanisó Gyula** szövetségi titkár, a kath. kör. helyiségében tartott előadást, szép számú hallgatóság előtt. Érdekesen fejtegette, hogy a háboru után mely irányban kell a gazdának munkálkodniok, hogy a reájuk váró nehézségeket leküzdhessek. Hasonló tárgyu előadást tart, nevezett titkár, ma délelőtt Nemesördemic, délután Badacsonytomaj községekben.

**Termesszűnek zöldségmagvakat.**

A zöldségmagvak árai ma, a háborus idők előtti évekhez hasonlítva, hallatlan magasra szöktek, s e mellett a jövőben még az a veszély is fenyeget, hogy egyes magvakat egyáltalában nem tudunk beszerezni. Nagyon időszzerű tehát, hogy a zöldségmagvak természetével foglalkozzunk, legalább is csak oly mértékben, amennyivel saját szükségletünket fedezhetjük. De meg aki ezen kívül fölösleget termel, oly jövedelemhez jut, amely bőven megteríti a vele való foglalkozás díját.

**Juliusban is tanítani fognak?** A közoktatás minisztere elrendelte, hogy az idén február hó elsején esedékesé vált középiskolai bizonyítványokat csak március elsején adják ki. A szénhiány miatt előállott kényszerűség tette szükségessé ezt a rendelkezést. Most azután ennek a következtetésnek azt rebesgetik, hogy az idén július hónapban nem tartanak szünetet a középiskolák, hogy pótolni lehessen a téli mulasztást. A mint mi értesültünk, ebben az irányban még nem történt döntés, de azért éppen nem tartozik a lehetetlenségek közé, hogy az idén a nyári szünetet fogják megszorítani, mintegy a téli iskolai szünet ellensúlyozására.

**Tisztek hoztatórtozói a tiszti kocsiban utazhatnak.** Külügy-Hadügy jelenti: Az 1917. dek. 14 én megjelent hadügyminiszteri rendelet megtiltotta a tisztek hoztatórtozóinak a tiszti kocsiban való utazást. Ezt a rendelkezést egy rendelet most hatályon kívül helyezi, így a tisztek hoztatórtozóikkal együtt utazhatnak a tisztek számára fenntartott kocsiban.

**A beszerzési csoport tagjaihoz.** A csoport vezetősége ez úton is felhívja azon tagjait, akik még nem értesültek a cikkek megérkezéséről, s így azt még át nem vették, hogy a részükre kiszabott cikkeket **Pajlás Henrik** tapolczi kereskedőnél, a hét folyamán, szerdáig okvetlenül átvegyék.

**Nyilvános köszönet.** — A Vörös Kereszt Egyesület tapolczi fiókjá javára adakozni kegyesek voltak: özv. Czuppon Sándorné urnő Kővágoörsről 200 koronát, Marton Gyula ur 10 korona szakértői díját. — Fogadják a kegyes adakozók hálás köszönetünket. Az Elnökség.

**A Kővágoörsi hadi özvegyek és árvák javára** rendezett műkedvelő előadásról vettük az alábbi híradást: Folyó hó 2 án Kővágoörsön, úgy erkölcsileg, mint anyagilag szépen sikerült előadás tartatott a helybeli hadi özvegyek és árvák javára. A

sikert koronázza különösen az, hogy rang, osztály és felekezeti különbség nélkül résztvett abban a község és Révfülöp színe java. Meg kell emlékeznünk elsősorban a szereplőkről, akik semmiféle áldozatot nem sajnáltak, fáradozásukért a legszebb elismerést érdemlik. Különösen ki kell emelni a szereplők közül **Salamon Ferencet**, **Orovicz Margitot**, **Szendrey Margitot** és **Mariskát**, továbbá **Orovicz fivéreket**, kiknek sikerült alakításukat a közönség gyakori tapsal tüntette ki. Teljes elismeréssel kell adoznunk a rendezőségnek, és nem mulasztatjuk el, hogy különös elismerést ne nyilvánítsunk **Bándy Géza** tanítónak, ki a szereplők oktatása és a mulatság sikere érdekében mindent elkövetett.

Felüfizetni szívesek voltak:

Czuppon Sándorné 20, Kraicsovits Ignác 1320, Ivanits Pál 10, id. Marton Samu 15, Gigi Károly (Szepezd) 6, Anerbach Rozika, Schwarcz József 5—5, Bandy Géza, Schwarcz Armin, Veinhordt Erzsébet, Orovicz Bálint, Németh Vince, Lakatos Karolin, Csényi Istvánné, Szabó György, Kiss Ignác, Kövesy Mihály 4—4, Bárány Imre, Marton L. Soma, Kiss Lajos, Baky Gyula 3—3, Koller János 7, Steiner Márton, 280, Tar Kálmáné, Baky Károlyné, Salamon Györgyné, Antal Krisztina, Bárány Pál, Morocz Imre, Sipos Máté, Kiss János, id. Acs Imre, Gróf Jenő, Oltárczi Lajos, Kapocsi Károly 2—2, Kereszturi Antal 160, Acs Klári 120, Németh Sándorné, Zambó Mariska, Marton Karolin, Rug Ferenc, Meker Antal, Sztranyák Dánielné, Kovács Gyula, Horváth Elek, Csák Vincéné, Csonka Jánosné, Vízeli József, Zambó József, Sebestyén József, Tólli Gyula, Kiss István, Székeli Bálint, Zambó Imre, Bárány András, Szabó István, Sólyom András, Buzás Gábor, Duchon Lászlóné, Horváth István, Tomazér Gábor, Tausz Rózsika, Púha Lőrinc, Papp Lajos, Dr. Papp Jenő, Hertelendy N., Bárány Gábor, Kelemen József, Kiss Mihály és Szokolai András 1—1 koronát, Sárközy Sándorné 80 fillért.

**Gyilkosság Nemesvitan.** Folyó hó 17 én Hidasí Ferenc népfelkötő honvéd szakaszvezető, ki szabadságon volt itthon, valami csekélységen összeszólalkozott Kovács Károly 48 as, szabadságon lévő őrvezetővel. Az összeszólalkozás hevében Hidasí az oldalfejtővel jelentéktelen sebet ejtett Kovács karján, mire ez hazament, töltött vadászfegyvert vett magához és Hidasí lakása udvarán leste. A kijövő Hidasíra a vadászfegyver mindkét töltését rácsütötte, mire az holtan esett össze. Kovácsot a csendőrök elfogták és átadták a katonai parancsnokságnak. A kis faluban nagy riadalmat okozott a gyilkosság és nagy részvételt vannak az elhunyt iránt, kit a faluban szerettek és aki mint ujong népfelkötő rövid idő alatt szakaszvezetővé lett.

**Egyik orosz fogoly a másikat ölte meg.** Battyai Ferenc káptalan-tóti-i községbirónál két orosz fogoly volt gazdasági munkára kiosztva. Folyó hó 18 án reggel az egyik foglyot, Gyorgye Riraminkot halva találták az istállóban, fején több fejszeütéstől eredő sebbel. Fogolytársa, Seichel Ayram, a meggyilkolt mellényével, amelyben közel 300 korona volt, eltűnt. Így valószínű, hogy a gyilkosságot ő követte el. A gyilkos fogoly 22 éves, gyermekes kinézésű, alacsony termetű, pelyhedző bajusszal. Elfogatása iránt intézkedtek. A kapzsiság, a pénzvágy még idegenben is gyilkosságra vitte a fiatal foglyot.

**A szőlőoltványpótlás nehézségei.** Az oltványtal telepitett szőlők, hosszabb rövidebb idő alatt, kisebb nagyobb pótlást igényelnek. A tapolczi állami szőlőoltványtelep megszünt, s a háborus évek alatt magánosok sem foglalkoznak oltványkészítéssel és az egész országban az államnak is alig van két-három oltványtelepe. A hiány pótlása így a legnagyobb nehézségekbe ütközik, úgyiszlóván lehetetlen. Ma selejtes oltványért is 600—800 koronát kérnek, olyanért, amit még elültetni sem érdemes. Jó oltvány 1000—1200

korona. Nagy kár volt vidékünkön az állami oltványtelepet beszűntetni, mert arra időtlen ideig szükségünk lett volna. Nem is szabad a nagy és elsőrendű borvidéknek oltványtelep nélkül lennie. — Gazdáink és a vidék érdeke, hogy állami vesszőtermelő és oltványtelep legyen. A háboru után gazdáinknak közös törekvése legyen, hogy az ország eme egyik elsőrendű vidékén állami telep legyen, ahonnan gazdáink a pótláshoz szükséges vesszőt és oltványt beszerezhetik.

Uj gép. Sok utánjárás és nagy anyagi áldozatok árán sikerült a mozgósínház tulajdonosának egy eredeti Pathekok gépet szerezni, amit saját áramfejlesztésre van felszerelve és így az előadások addig, míg a városi telepek olaja nincsen, czele a géppel lesznek megtartva. Tehát csütörtökön, e hó hó 28 án este 8 órakor megkezdődnek újra az Apollo mozgóban a rendes heti előadások és pedig csütörtökön, szombaton és vasárnap.

Katonáinkért mindent meg kell tennünk. Az áldozat nem lehet elég nagy az itthoniaktól, mint amilyen áldozatot hoznak ők miértünk. Ruháneműt kérnek a hadsereg részére. Ez ügyben járt itt tegnap a Magyar Királyi Honvédelmi miniszterium Hadsegélyző Hivatala képviselőjében Boross Imre m. kir. honvédfőhadnagy és értekezletet tartott a helybeli négyesületek képviselőivel és felkérte őket, hogy a hadsereg részére bármily szövetet, ruhaneműt gyűjtsenek. A bizottság elhatározta, hogy egy nagyobb értekezleten, a hölgyek felsztyják maguk között a várost, gyűjtésre. Felhívást bocsátanak ki a közönséghez az önkéntes adományozásra. A gyűjtést, amelyről lapunk jövő számban fogunk bővebben megemlékezni, március hónap elején fogják eszközölni. A tegnap tartott értekezlet jelen voltak: Bischoff Ilona, Csunf Istvánné, Csöndes Józsefné, Faragó Aranka, dr. Kovács Vilmosné, Pollák Adolfné, továbbá: Mojzer Endre községbíró, Horváth Jenő főjegyző, Balogh Endre szolgabíró. Ley József prépost-plébános, dr. Schönvald Károly rabbi, Koncz József és lapunk szerkesztője.

Van kénpor, van mész — úgy átszik van minden, csak az árát kell megadni. A Borászati Lapokban olvassuk a hirdetést, hogy azonnali szállításra eladó 5 vagon 70 százalékos kénpor és 500 vagon égetett darabos mész. A cím: Hazai Kereskedelmi és Forgalmi Részvénytársaság, Budapest, Akadémia utca 20. Sürgőncím: Grossist. Most már csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy a vállalat csak most kapta-e Itáliából a kénport.

**Nyilvános köszönet.**

Rechnitzer Sománé urnő 25 koronát volt szives a négyelet nememes céljaira adakozni, mely összegget köszönettel nyugtázza az izr. Négyelet elnöksége.

**Gépjavitó műhelyemet márczius hó elsejére üzembe hozom**

Malmok üzeméhez a mezőgazdasághoz és szőlőszethez szükséges munkagépek alapos javítását elvállalom. Permetezők javítását és átalakítását felelőség mellett végzem. Vásson betétes gumilapok és tömbök is kaphatók és alkatrészek is. Szives partfogást kér

**Hocz Gergely**  
géplakatos.

**Elet a Piavenál.**

Letelt a szép szabadság és én vágyakozva gondolkodok rá vissza, mint közös összeleink a Paradicsomra. Visszajövet még egy félnapocskát kaptam ráadásul a nekünk csak álmainkban megjelenő Amortól, aztán meglegedetten ültem bele a szabadságos-vonatba.

Udinén túl talián repülök szegődtek hozzánk, de bombákat nem mertek reánk dobni (lehet, hogy nem is volt náluk). Hanem a velünk utazó osztrák főorvosnak és német feldpáternek halálos gyötrelmeket okoztak (eladdig, mint általában az inkombatánsok, ők voltak szakaszunkban a legnagyobb strattégák; még azt is megállapították, kinek a bűne, hogy megálltunk a Piavenál...) „Most csak imádkozni lehet és remélni“, nyögdécselte az orvos és a német helyeslően hümmögött hozzá. Mi — rajvonalbeli tiszték — jót neveltünk rajtuk és már csak rajuk való tekintettel sem haragudtunk volna egy kis ártatlan bombázásért.

Most újra elől vagyunk és vigyázunk a Piavéra, meg a bolond digóra. Az ezse még most sem jött meg és ha a rájón bolondja, épp oiv vesztetül lödöz, mint a nagy „kiporolás“ előtt. A noventát temető (30 lépésnyire van a lakásomtól; brrr! de féltém volna itt lakni — ezalótt 25 esztendővel...) az egyik Schiesstadt-ja; porrá is lótte már teljesen épügy, mint a másikat, a tempomot. Egyetmást megmentettek belőle bakáink; így az egyik fedezékben egy gyönyörű miseruhát őriznek, nálam pedig két diszes kötésű misekönyv talált menedéket (másnak talán örömet, nekem csak bánatot okoztak e könyvek, mert olvastukkor akarva, nemakarva is meg kellett állapítanom, mily sokat felejtettem tulajdonképpen mesteriségemből: a latinból; igaz, hogy ezzel szemben tudok strammul kommandirozni és állást építeni...)

A Piave töltésben lakunk kényelmesen, elegánsan. Velencei tükörben (ha nem az, hát tévedtem) igazítjuk meg a sapkánkat, ruganyos az ágyunk s csipkefüggöny alatt látunk édesded álmokat Porcellán a mozdónk, képek diszitik lakásunk (nem mind való Rafaeltől). A szanitéc, akinek otthon a sárból való „póc“ is jó volt, most fotelben ül, amikor bekötözi páciensét. A telefon is be van vezetve hozzánk (itt nem kapcsolnak rosszul és elsején a telefon okozta idegesség ráadásaképp nem prezentálják a számlát. Egyik nap olyan, mint a másik, de ma tudjuk, hogy vasárnap van (otthon délelőtti korzó s ujabban matiné fogyásig...) mert tortát kapunk ebédre, meg szilvát a hushoz (most 4 óra lehet, mert a talián megkezdte a minézést). Az ebéd utáni szivaromnak különös izt ad, hogy nem emelték fel az árát. Reggelire nagyszerű seprő-pálinkát iszunk; maguk a bakák égetik, (minden 100 lépésre működik egy főzde), engedélyért nem kell finánc-hoz folyamodniok.

Az időjárás olyanforma, mint otthon március elején: hol az eső esik, hol köd ül meg a tájat. Nekem is van egy kis náthám; ma reggel lenn voltam az egyik tábori őrsöt megvizitálni s hallottam, hogy tulajnan valósággal kórusban köhögtek a taliánok. Így már szivessen trüszögök én is.

A jókedv sose hiányzik, tréfa mindig akad. így csak megvagyunk. Dr. M. F.

**Lówy B. könyvnyomdája,**  
Tapolca.

**Meghívó.**

**A Balatonmelléki Takarékpénztárral egyesített Segélyszövetkezetnek folyó évi március hó 10-én délelőtt 11 és fél órakor saját helyiségében tartandó KÖZGYÜLÉSÉRE**

a szövetkezet tagjait tisztelettel meghívom.

Takács Jenő, elnök

**A közgyűlés tárgysorozata:**

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két jelenlevő szövetkezeti tag kijelölése.
2. Az igazgatóság jelentése a működés XXI. és XXII. osztályok múlt évi eredményéről
3. A zárószámadások előterjesztése.
4. A felügyelőbizottság jelentése, a mérleg megállapítása és a felmentvény megadása érdemében hozandó határozat.
5. Az igazgató megválasztása 2 évre.
6. Esetleges indítványok tárgyalása az alapszabályok 21 §-a értelmében.

**Az igazgatóság,**  
Tapolca, 1918. február hó 16-án.

TARTOZIK		Mérleg-számla 1917. december hó 31-én		KÖVETEL	
Vagyron	Összeg	Teher	Összeg		
Pénztár . . . . .	107 55	Tartaléktőkék:			
Kötelezvények . . . . .	106960	1916. évi XXI. osztálynál	1323		
Butor, felszerelések értéke . . . . .	200	1917. évi XXII. „	1060		
Hátralékos kamatok . . . . .	1148 44	Heti törlesztések . . . . .	177266		
Elhelyezett betétek . . . . .	78146 35	Hozadék az előző évről:			
		1916. évi XXI. osztálynál	1130 39		
		1917. évi tiszta nyereség . . . . .	5777 95		
	186562 34				186562 34

**Részlet és tagállomány kimutatás.**

	XX. osztály	XXI. osztály	XXII. osztály
Állomány 1917. I. 1-én	720 tag 2142 részlettel	378 tag 1300 részlettel	366 tag 1042 részlettel
1917. folyamán kilépett	720 „ 2142 „	6 „ 20 „	4 „ 40 „
Állomány 1917. dec. 31-én	felszámolt	372 tag 1280 részlettel	362 tag 1038 részlettel
	Összesen 734 tag 2318 részlettel.		

Tapolca, 1917. december 31-én.  
Pollák Adolf ig. h. Tóts Károly titkár A könyvelésért: Faragó Leó főkönyvesesté

**Az igazgatóság:**  
Berger Manó Biró Ignác Csígy Ferenc Harangozó Lajos  
ifj. Lessner Mór, Lustig Ferenc dr. Varjas Gábor Weiler Kálmán

A fenti számadást — az 1918 évi február hó 16-iki gyűlésen — megvizsgáltuk a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítva, teljesen helyesnek találtuk.

**A felügyelő-bizottság:**  
Báró Pucéáni Géza elnök dr. Lőke Mór Cséby Árpád Marton Gyula

A bácsi pusztán, a volt Saáry-birtokon, március 3 án, délután 3 órakor,  
**gazdasági ingóságok**  
örök, szekerek, ekék, boronák, szalma és trágya  
nyilvános árverésen  
a legtöbbet ígérőnek eladatnak. A vevő a vételárat tartozik azonnal kifizetni.

**Kovács-féle**  
**kézfinoító**  
a legjobb és nem ártalmas  
**bőrápoló**  
Kapható a gyógyszerárban.

**Nincs többé teadrágaság és cukorhiány!**

**Theatin** rumozott es cukrozott teapótló. Egy csésze forróvizbe egy kávéskanal Theatint kell önteni. Ára literes palackokban, kilónként 60 korona. Egy kiló Theatinból 400 csésze kitünő tea készíthető.  
Hadifogylok részére is igen alkalmas.  
Egyedüli képviselő a vidék részére.  
Ernst Hngó  
Tapolca, Csányi utca 7.

A legmagasabb igényeknek megfelelő élethű olajfestésű  
**arcképeket festek**  
vászonra életnagyságban, fénykép után. Egy mellkép ára 220 korona, (térdig) életnagyságú 500 korona. Műterem: „Pannonia szállodában.“  
Minden rendelt kép árának 5%-a a Vörös-Kereszt Egylet részére adatik.  
GAÁL BALÁZS arcképfestő.

Fölkéretnek mindazok a szőlősgazdák akiknél a tapolczai szénkén raktárból

**szénkéneges hordók**  
vannak, hogy azokat a legközelebbi kedd, péntek vagy vasárnap délelőtt beszállítani sziveskedjenek, nehogy a raktár kezeletlensége azt az illető költségre legyen kénytelen beszállítani.

A szénkénegraktár kezelőlésege.  
Eladó egy jó karban lévő finom, világosselyem  
**szalóngarnitúra.**  
Cím a kiadóhivatalban 1-1  
10-15 holdas, jó karban lévő jól felszerelt  
**szőlőt keresek**  
megvételre. Ajánlatokat kér:  
Öv. Vida Lajosné  
Nagykanizsa.

**Eladó omnibus.**  
8 személyre való nagyon keveset használt, társaskocsi olcsón eladó. Járosek Károly kocsigyártó Szombathely.  
2-5

**Szőlőgazdák figyelmébe!**  
A már évek óta bevált és kitünő szerkezetű szabadalmazott  
**Golyó-permetezőimet,**  
melyeknek nagy előnye, hogy nem kell hozzá gumilap, vörösréz hiánya miatt,  
**faputtyonyba**  
gyártom és hozom forgalomba. A gép könnyű és a szerkezete és oly kitünő, mint a rézgépeknél volt.  
Együttal értesítem a szőlőgazda közönséget, hogy

**permetezők javítását**  
és átalakítását vállalom és a munkáshányra való tekintettel kérom azokat már most átadni.  
Heimler Miksa Utóda  
BARNA EMIL

**Friss**

érkeznek lankákra, ha a Napisten patai. Álmezsolia a tél, s elmegy a tendőre. L. vérző kato tréfálni: ig nem enged mat.

Az uton zott a tav. le az utró napsugara lős fiu, h net mező öreg őrt, van, a a márciu getik s ujjongáss égre: ez el kell d nak, a vége sza kétségbe reménys tériájána masan l sem hüt

Az el lelkünk párás, n titkos i nyári te érzem, a földar heli mo nyárra ténelmi sugaras addig a még h addig harsogó hányan padtan nem m dó tav sem, — hatója. az ébr minket ejt, az víz b feszits det, d fürdes testede az utó A t lió ma ra és